1. Nem értem, Székely Lacinak mi a baj a három órával. Semmi másról nincs szó, mint hogy kivettük a gyorsulást a képből. Az általa felvetett probléma változatlanul fennáll.

2. És nem hiszem, hogy ez ennyire problémamentes lenne, mint ahogyan azt Ván Péter írja. Az én olvasatomban az egész ügy egyébként nem az ikerparadoxonnal kezdődik, hanem már az idődilatációval.

3. Szóval, kell-e magyarázat arra, hogy egy nagy sebességgel repülő μ-mezon lassabban bomlik el, mint az álló. Vagy még gyalogosabban, veszek két azonos szerkezetet. Mindegyikben egy kis kerék van forgatva. Mikor a kerék teljesen elfordul, a szerkezet felrobban. Kell-e magyarázat arra nézve, hogy a mozgó szerkezet miért robban fel később, mint az álló? Magyarázat-e erre az, hogy azt mondjuk: „a mozgó szerkezethez rögzített inerciarendszerben az idő lassabban múlik. Tehát abban az időben számolva, a mozgó szerkezet is éppen annyi idő múlva robban fel."?
Először is kit érdekel az, hogy mi az, hogy „idő"?
Pláne, kit érdekel, hogy mi az „idő" valami más vonatkoztatási rendszerben.
Itt, ebben az álló rendszerben, mi a magyarázata annak, hogy az egyik később robban?

4. ÉS PERSZE VAN RÁ MAGYARÁZAT!
Tessék venni a mi álló inercia-rendszerünkben a Maxwell-féle (gyalogos) elektrodinamikát. Aztán tessék kiszámolni mindazokat az egyszerű elektrodinamikai effektusokat, amelyeket Lorentz annak idején kiszámolt. És szépen kiderül, hogy a szerkezet atomjai közötti elektromágneses kölcsönhatások a mozgás következtében éppen úgy változnak meg, hogy a mozgó szerkezet később robban fel, mint az álló. (nem kell mondanom, hogy a számolás eredménye pontosan visszaadja a késés pontos mértékét is)
Más szóval, a relativitáselmélet a fenomenológiája annak, amit a Lorentz-féle elmélet fizikailag leír, a mikroszkopikus szerkezet elektrodinamikai leírása szintjén. Ha tetszik, **a Relativitáselméletnek a Lorentz-elmélet a magyarázata.**
Ezt egyébként nem én találtam ki, hanem J. S. Bell (lásd *Speakable and unspeakable in quantum mechanics*, Cambridge Univ. Press, 1987, p. 67.) (és persze Jánossy Lajos).

Üdv mindenkinek!
Szabó László.